

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΣΤΟ ΙΣΛΑΜ

Πρόλογος – επιμέλεις

Δρ. Μουχτάρ Τζούμαα
Υπουργός Βακουφίων

Δρ. Σάουκι Αλλάμ
Μουφτής της Αιγύπτου

Μετάφραση

Δρ. Σάκερ Μουσσά

Κάιρο

2020

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΣΤΟ
ΙΣΛΑΜ

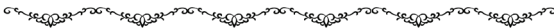

**Εν ονόματι του Αλλάχ του Παντελεήμονος
και Πολυεύσπλαχου**

Προς τιμήν του Πρόεδρου της Αραβικής
Δημοκρατίας της Αιγύπτου του κυρίου

Αμπντουλφαττάχ Αλ-Σίσι

Αναγνωρίζοντας τις παγκόσμιες του
κινήσεις για την καταπολέμηση της
τρομοκρατίας και ανταμείβοντας τις
προσπάθειες του για την υποστήριξη των
μετριοπαθών σκέψεων και την ειρηνική
συμβίωση ανάμεσα σ' όλους τους ανθρώπους.
Εκμεταλλεόμαστε την ευκαιρία για να του
χαρίσουμε αυτό το εγχειρίδιο που το εκδίδει
το Υπουργείο Βακουφίων, στην προσπάθεια
που κάνει για την αναθέωση των
λανθασμένων ερμηνειών των όρων, επίσης
την ενασχόληση με τα σύγχρονα ζητήματα
και την ερμηνεία από άλλες οπτικές γωνίες
που έχουν πλήρη κανόηση της πραγματικής
της ουσίας της ισλαμικής θρησκείας και της
ανεκτικότητάς της επίσης του ισλαμικού
πολιτισμού.

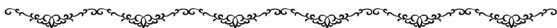

Πρόλογος

Δόξα του Αλλάχ ο κύριος όλων των δημιουργημάτων και την ειρήνη να έχει ο Προφήτης Του ο Μουχάμαντ ο γιος του Αμπντουλλάχ και η ευλογία του Αλλάχ να έχουν οι Σύντροφοί του και όποιος ακολουθεί το σωστό δρόμο του μέχρι την Ημέρα της Κρίσεως.

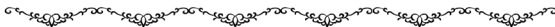
Ξεκινάμε με την ριζομένη μας πίστη, που αφορά στην αναθεώρηση του θρησκευτικού λόγου και την ερμηνεία των σύγχρονων ζητημάτων με σωστό και βαθύ τρόπο. Επίσης την απόφαση να ασχολουθούν οι επιστήμονες και οι θεολόγοι με τα λιπτά και δύσκολα ζητήματα, πιστεύοντας στην ειρηνική συμβίωση ανάμεσα στους ανθρώπους, χωρίς να υπάρχει καμία διάκριση λόγω χρώματος, ή θρησκείας, εθνικότητας ούτε

και γλώσσας, βασιζόμενοι σ' αυτό που λέει ο Αλλάχ, «δεν δύναται να αναγκάζεται κανένας άνθρωπος για να ακολουθεί μια συγκεκριμένη θρησκεία διότι ο καθένας γνωρίζει το ποιο είναι σωστό και το λάθος», (αλ-Μπάκαρα 255). Επίσης ξεκινώντας από την ριζωμένη μας πίστη ότι υπάρχει διαφορετικότητα και ότι η διαφορετικότητα αυτή είναι επιθυμία και θέλημα του Αλλάχ ο οποίος λέει, «αν το ήθελε ο Κύριος σου θα έκανε όλους τους ανθρώπους μια Ούμμα, όμως ήθελε να είναι διαφορετικοί, και να διαφωνούν μεταξύ τους με κάποιες εξαιρέσεις χάρη στην ευλογία του Κυρίου σου, άλλωστε για αυτό τους δημιούργησε ο Αλλάχ», (Χούντ 117 – 118).

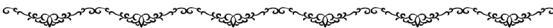
Όλα αυτά βοηθούν στο να φύγει κανείς από τη στενότητα της σκέψεως για να αγκαλιάσει την ήπια στάση του Ισλάμ και τον σεβασμό, που τρέφει για τον άλλον. Επίσης αυτό γίνεται για να δείξουμε τα δικαιώματα των άλλων, και για να καταπολεμήσουμε

τον εξτρεμισμό. Αυτές οι προσπάθειες θα βοηθήσουν πολύ σημαντικά στο να παρουσιάζεται η αληθινή εικόνα του Ισλάμ και να τερματίζονται όλες οι προσπάθειες που έχουν ως κύριο σκοπό να θολώνουν αυτή την εικόνα ανάγοντας όλες τις κακές πράξεις στην ισλαμική θρησκείες ενώ στην πραγματικότητα δεν έχει καμία σχέση με αυτές.

Γι' τους λόγους αυτούς, εκδίδεται αυτό το εγχειρίδιο «η προστασία των εκκλησιών στο Ισλάμ» που γράφτηκε και επιμελήθηκε από εκλεκτική ομάδα ειδικευμένων ανθρώπων όπου η τελευταία επιμέλεια έγινε από τον Μουφτή Δρ. Σάουκι Αλλάμ, Μουφτής της Αιγύπτου και από μένα. Αυτό γίνεται στο πλαίσιο προσέγγισης πολλών σύγχρονων ζητημάτων με σκοπό την αναθεώρηση των λανθασμένων εννοιών των όρων. Ευχόμαστε ο Αλλάχ να μας καθοδηγεί και η προσπάθεια αυτή να καρποφορεί.

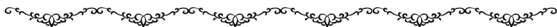
Αυτό το έργο γίνεται για τον Αλλάχ που
ευχόμαστε να μας καθοδηγεί στο σωστό
δρόμο.

Δρ. Μουχάμαντ Μουχτάρ Τζούμαα Μαμπρούκ

Υπουργός Βακουφίων &

Μέλος του Συμβουλίου των Ισλαμικών Ερευνών&

Πρόεδρος του Ανωτάτου Συμβουλίου των
Ισλαμικών Υποθέσεων

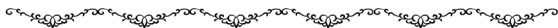

Πρόλογος

Εν ονόμ ι ου Αλλάχ ου Π ν λήμονος
κ ι ου Πολυ ύ πλ χνου

Το μήνυμα του Ισλάμ βασίζεται πάνω σε μεγάλες αξίες, που γύρω τους περιστρέφεται ο πυρήνας της ισλαμικής Σαρί'α (shai'ca), όπως το έλεος που πρέπει να δείχνει κανείς γι' όλα τα δημιουργήματα του Αλλάχ. Αυτό το αναφέρει το Ιερό Κοράνι, προσπαθώντας να εξηγήσει το νόημα της αποστολής του Προφήτη Μουχάμμαντ, «**Σε στείλαμε ως έλεος για όλα τα δημιουργήματα**», (αλ-Ανμπιάα 107). Το έλεος είναι μεγάλη αξία που χαρακτηρίζει τον ισλαμικό λόγο και το ισλαμικά δόγμα επίσης το ισλαμικό ήθος.

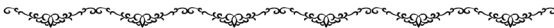
Γι' αυτό η Σαρί'α δύναται να χρησιμοποιείται σ' όλες τις εποχές και όλους τους ανθρώπους επίσης γι' όλες τις καταστάσεις. Αυτό της έδωσε τη δυνατότητα

να αγκαλιάσει τους άλλους πολιτισμούς και κουλτούρες και να προσεγγίσει άλλες θρησκείες ενώ προστατεύει την ισλαμική ταυτότητα και δείχνει σεβασμό στις ιδιαιτερότητες των άλλων πολιτισμών και θρησκειών. Αυτό επειδή η θρησκεία είναι κάτι πιο μεγάλο από το δόγμα, είναι το έλεος του Αλλάχ που χωράει όλα τα δημιουργήματα.

Το Ιερό Κοράνι απευθύνεται σ' όλους τους ανθρώπους χάρη στα κοινά στοιχεία που έχουν μεταξύ τους, τα οποία συμβάλλουν σημαντικά στην μεταξύ τους αλληλεγγύη και στην προς κάθε καλό συνεργασία τους. Γι' αυτό, το Κοράνι υπενθυμίζει στους ανθρώπους τις ρίζες τους και τους καλεί να γνωριστούν και να συνεργαστούν μεταξύ τους, **«ω, άνθρωποι να σεβόσαστε τον Κύριο σας που σας δημιούργησε από μια ψυχή και από αυτήν δημιούργησε επίσης την σύζυγό της όπου από αυτό το ζεύγος δημιούργησε πολλούς ανθρώπους άντρες και γυναίκες. Να σεβόσαστε τον Αλλάχ από τον οποίο ζητάτε πάντα. Επίσης να κρατάτε επαφή**

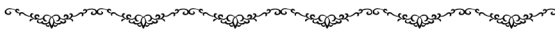

με τους συγγενείς σας, διότι ο Αλλάχ είναι παντογνώστης και παρατηρεί τα πάντα», (αλ-Νεσάα 1).

Ο Αλλάχ απευθύνεται σ' όλους τους ανθρώπους παρά τις διαφορετικές τους γλώσσες, εθνικότητες και καταγωγής και τους καλεί να γνωρίζονται μεταξύ τους, «ω, άνθρωποι σας δημιουργήσαμε από αρσενικό και θηλυκό και σας πολλαπλασιάσαμε και γινήκατε διάφοροι λαοί για να γνωρίζεστε. Ο πιο καλός κατά την κρίση του Αλλάχ είναι αυτός που τον φοβάται», (αλ-Χουτζουράτ 13).

Η ισλαμική Σαρί'α φυλάει την τιμή και την περηφάνια του ανθρώπου, επίσης ο κύριος σκοπός της είναι να προστατεύει τον άνθρωπο δίχως καμία διάκριση. Προστατεύει τη ζωή του, την τιμή του και την περηφάνια του όπως απαιτεί η λογική. Γι' αυτό ο κάθε άνθρωπος έχει την πλήρη ευθύνη της πίστης του και την απόλυτη ελευθερία στο να ακολουθήσει όποια θρησκεία θέλει και όποιο δόγμα επιθυμεί.

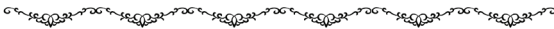

Δεν μπορεί να υποβάλλεται η πίστη, όπως τονίζει και το Ιερό Κοράνι, «δεν μπορεί κανείς να αναγκάζεται να ακολουθήσει μια συγκεκριμένη θρησκεία. Ο καθένας μπορεί να ξεχωρίζει το σωστό από το λάθος», (αλ-Μπάκαρα 256).

Η προστασία των Οπαδών των ουράνιων θρησκειών και τους χώρους λατρείας τους είναι ένα από τα βασικά στοιχεία του Ισλάμ, λέει ο Αλλάχ, «αν δεν έπετρεπε ο Αλλάχ σε μια καλή ομάδα ανθρώπων να αντικαταστήσει μια άλλη κακή, θα καταστρέφονταν εκκλησίες, ναοί και ταζαμιά όπου γίνονται προσευχές για τον Αλλάχ. Ο Αλλάχ υποστηρίζει αυτό που μάχεται υπέρ του. Ο Αλλάχ είναι ο πιο ισχυρός και υπερήφανος», (αλ-Χάτζ 40). Η διαφορετικότητα των ανθρώπων δίνει μεγάλες ευκαιρίες στην εξέλιξη του κόσμου.

Οι Μουσουλμάνοι ζουσάν σε διάφορες εποχές με διαφόρους πολιτισμούς ξεκινώντας από τις αρχές της αποστολής του Προφήτη. Ο βίος και η ιστορία του Προφήτη μας παρουσιάζει τέσσερα δείγματα που σκιάζουν

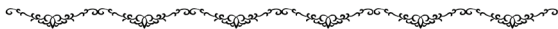

το ενδιαφέρον για τον τρόπο συμίωσης με τον άλλον, το πρώτο ήταν η εχθρική στάση απέναντι στους Μουσουλμάνους, όπου μάχονταν για να απελευθερωθούν από τη δουλεία, μετά άρχιζαν να έχουν μια λογική καθημερινή ζωή, όπου συγχωνεύτηκαν με τους άλλους που διέφεραν μαζί τους στο θρησκευτικό δόγμα όταν μετανέστησαν στην Αιθιοπία. Όταν έφυγαν προς την Μεδίνα άρχισαν να υπερασπιστούν το δικαίωμα των άλλων ανθρώπων που είχαν διαφορετική πίστη.

Το τζαμί είναι ένας χώρος τους Αλλάχ όπου κάνουν οι Μουσουλμάνοι τις προσευχές τους, επίσης οι εκκλησίες είναι οι χώροι λατρείας των Χριστιανών και που συμφωνούν οι Μουσουλμάνοι να παραμένουν εφ'όσον υπάρχει ανάγκη.

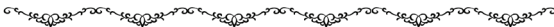
Ο Χαλίφης Όμαρ ιμπν αλ-Χαττάμπ δεν συμφώνησε να παρθούν οι εκκλησίες από τους χριστιανούς όταν κατέλαβε την Παλαιστίνη. Ακόμα και οι Θεολόγοι ο Αλ-Λαϊθ ιμπν Αάντ και ο Αμπτουλλάχ ιμπν

Λουχαΐα βεβαιώνουν ότι οι εκκλησίες της Αιγύπτου χτίστηκαν κατά την ισλαμική εποχή. Ένα ακόμα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό που έκανε ο Μούσσα ιμπν Ίσσα, ο οποίος διέταξε να ξαναχτιστούν οι εκκλησίες που γκρέμισε αυτός που ήταν πριν από αυτόν, (βλ. Al-Kinti, Al-Oulat wa al-Qudat, al-Abaa al-Yasucieen, Beirut, 1908, p. 132).

Αυτό δείχνει τη σημαντικότητα του εγχειριδίου αυτού που εκδίδεται από το Υπουργείο Βακουφίων της Αιγύπτου, διότι επικεντρώνει την προσοχή στις καλές πλευρές της ισλαμικής θρησκείας η οποία ξεχειλίζει από αγάπη και ανεκτικότητα για τους άλλους και ιδιαίτερα για τους οπαδούς της Βίβλου. Το Ισλάμ τους δίνει το δικαίωμα να ασκούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα στους χώρους λατρείας τους, επίσης προστάζει τους Μουσουλμάνους να προστατεύουν τους χώρους τους και

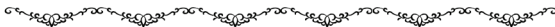

απαφορεύει την κάθε είδους εχθρική συμπεριφορά απέναντί τους.

Οι Μουσουλμάνοι ακολουθούν τα αγνάρια των προγόνων τους στο θέμα αυτό και προσπαθούν να δείξουν τη καλή πλευρά τους.

Σάουκι Αλλάμ
Ο Μουφτής της Αιγύπτου

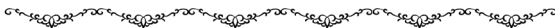

Η προστασία των εκκλησιών ως αντανάκλαση της ανεκτικότητας του Ισλάμ⁽¹⁾

Κατ' αρχάς θα 'θελα να αναφέρω τρεις αλήθειες που λειτουργούν ως βάση του θέματός μου:

Η πρώτη αλήθεια: η χρήση της θρησκείας στον πολιτικό χώρο πάντα έχει αρνητικά αποτελέσματα πάνω στον άνθρωπο διότι υπηρεάζει αρνητικά τη σχέση του με τους ανθρώπους που ανήκουν σ' άλλες θρησκείες. Η ιστορία, φυσικά, επιβεβαιώνει το πώς κάποιες ομάδες χρησιμοποίησαν, και χρησιμοποιούν, τη θρησκεία για να κατορθώσουν κάποιες πολιτικές σκοπιμότητες.

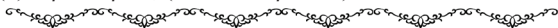
(1) Αυτή η μελέτη γράφτηκε από τον καθηγητή Mouhammad Salem abou cAsi καθηγητής στη Σχολή Ισλαμικών και Αραβικών Σουδών, του Πανεπιστημίου Αλ'Αζχαρ,) περιοχή Σαντάτ

Η δεύτερη αλήθεια: Ένα από τα βασικά στοιχεία της ισλαμικής μας θρησκείας είναι ότι ο άνθρωπος είναι ελεύθερος να πιστεύει σ' όποια θρησκεία θέλει και σ' όποια θεϊκό βιβλο επιθυμεί, γνωρίζοντας ότι όλοι θα πρέπει να λογοδοτούμε στον Αλλάχ την ημέρα της κρίσεως. Πρέπει να τονισθεί το γεγονός ότι ο Μουσουλμάνος πρέπει να πιστεύει σ' όλες τις Βίβλους και σ' όλους τους προφήτες χωρίς κανενός είδους διάκριση. Λέει ο Αλλάχ, «**η πίστη δεν δύναται να επιβάλλεται, διότι ο καθένας γνωρίζει το σωστό και το λάθος**»⁽¹⁾. Το συγκεκριμένο Άγια λειτουργεί ως νόμος, και αυτό σημαίνει ότι ο νόμος αυτός που εξασφαλίζει τη συνέχεια της ζωής με σταθερότητα, ειρήνη και ισοροπία επίσης χωρίς φόβο και άγχος είναι η ανεκτικότητα της και να μην επιβάλλεται η πίστη μιας συγκεκριμένης θρησκείας. Στο σημείο αυτό κρίνεται χρήσιμο το γεγονός να αναφέρουμε αυτό που λέει ο Αλλάχ απευθυνόμενος στον

(1) Ιερό Κοράνι, (αλ-Μπάκαρα 256).

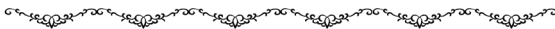
Προφήτη, «αν ήθελε ο Αλλάχ θα πίστευαν όλοι όσοι ζούν πάνω στη γη. Μήπως εσύ μπορεί να υποχρεώνεις τους ανθρώπους να πιστεύουν»⁽¹⁾.

Το άαγια επιβεβαιώνει ότι όλα γίνονται κατά την βούληση του Αλλάχ, και τονίζει ότι δεν μπορεί κανένας να υποχρεώνει κανέναν να πιστεύει σε μια θρησκεία. Διότι αυτό έρχεται σ' αντίθεση με το θέλημα του Αλλάχ, λέει ο Ύψιστός, «αν το ήθελε ο Κύριός σου, θα έκανε όλους τους ανθρώπους μια ενωμένη Όμμα. Όμως ήθελε να είναι διαφορετικοί και να διαφωνούν μεταξύ τους»⁽²⁾.

Ένα ακόμα βασικό στοιχείο της ισλαμικής θρησκείας, είναι να ζούν οι άνθρωποι στη σκιά και την προστασία του Ισλάμ χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να το ασπίζονται. Έχουν δηλαδή το δικαίωμα να πιστεύουν στις θρησκείες τους, και να

(1) Ιερό Κοράνι, (Ιουνούς 99).

(2) Ιερό Κοράνι, (Χούντ 118).

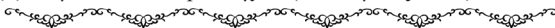

τηρούν τις παραδόσεις τους, και θα πρέπει το μουσουλμανικό κράτος να εξασφαλίζει την προστασία τους και την ελευθερία τους.

Αυτό καθαυτό το τονίζει επίσης το καθηγητής Εντμούντ Ριμπάτ μιλώντας για την ανεκτικότητα του Ισλάμ, «όλοι οι λαοί που ζούσαν κάτω από την κυριαρχία του (ισλάμ), είχαν το δικαίωμα να κρατήσουν την πίστη και τα έθη και ήθημά τους. Και αυτό αντιτιθόταν με εκείνο που έγινε σε άλλες περιοχές όπου οι πολίτες έπρεπε να ακολουθήσουν την πίστη των βασιλιάδων τους»⁽¹⁾.

Τρίτη αλήθεια: το Κοράνι χάραξε τη μορφή συνεργασίας με τους οπαδούς της Βίβλου. Τονίζοντας ότι η επικοινωνία και η συνεργασία γίνονται με βάση της δικαιοσύνης, λέει ο Αλλάχ, **«ο Αλλάχ δεν σας απαγορεύει να πράττειτε καλό έργο και να είστε δίκαιοι με αυτούς που δεν σας μάχονται και δεν σας εκδιώχνουν από τις οικίες σας. Να είστε δίκαιοι μαζί τους, διότι ο Αλλάχ αγαπάει τους**

(1) Περιοδικό al-Sapah, τχ 31 (20 Μάρτιος 1981).

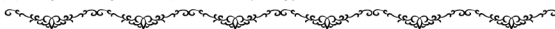

δίκαιους ανθρώπους. Ο Αλλάχ σας απαγορεύει να συνεργασεστε και να πράττετε το καλό με αυτούς που σας μάχονται και καταπολεμούν τη θρησκεία και σας εκδιώχνουν από τις οικίες σας και υποστηρίζουν αυτούς που σας εκδιώχνουν. Σας απαγορεύει να είστε αφοσιωμένοι σ' αυτούς και όποιος κάνει αυτό θα είναι άδικος»⁽¹⁾.

Το συγκεκριμένο άγια χωρίζει τους αλλόθρησκους σε δυο κατηγορίες, η πρώτη κατηγορία ήταν φιλειρηνικός με τους Μουσουλμάνους. Δεν τους καταπολεμά για να τους κάνει να αλλαξοπιστήσουν, με αυτή την κατηγορία μπορεί να έχουν οι Μουσουλμάνοι σχέση και να συνεργάζονται, όπως γίνεται με τους Χριστιανούς της Αιγύπτου.

Η δεύτερη κατηγορία σκρατούν εχθρική στάση απέναντι στους Μουσουλμάνους, εκδιώχνοντάς τους από τις οικίες τους και προσπαθούν να τους κάνουν να αλλαξοπιστήσουν, με αυτή την κατηγορία ο

(1) Ιερό Κοράνι, (αλ-Μουμτάχινα 8- 9).

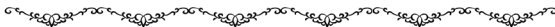

Αλλάχ απαγορεύει κάθε σχέση, αλληλεγγύη και αφοσίωση.

Οι εχθροί του έθνους προσπαθούν συνέχεια να το χωρίζουν σε τεμάχια και σε μικρές πατρίδες. Για να πετύχουν το σχέδιο τους προσπαθούν συνέχεια να δημιουργούν τα προβλήματα ανάμεσα στους ανθρώπους μιας χώρας επιδιώκοντας τη μεταξύ τους διχόνοια και εχθρότητα. Αν το καταφέρνουν αυτό, τότε η καταστροφή δεν θα είναι μόνο για μια ομάδα της χώρας αλλά για όλη την κοινωνία, Μουσουλμάνοι και Χριστιανοί.

Αφού αναφέραμε προηγουμένως με σαφένεια το γεγονός ότι, δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί η θρησκεία για να εξυπηρετήσει πολιτικά συμφέροντα, επίσης το γεγονός ότι το Ισλάμ είναι ενάντια στο να επιβάλλεται η πίστη πάνω σε κανέναν και ότι ο καθένας είναι ελεύθερος να πιστεύει σ' αυτό που θέλει. Επίσης αναφέραμε ότι το Ισλάμ εξασφαλίζει τα δικαιώματα των άλλων και την θρησκευτική τους ελευθερία. Όλα αυτά που αναφέραμε, μας βοηθούν στο

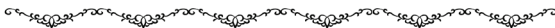

να κατανοήσουμε το ζήτημα της προστασίας των εκκλησιών στο Ισλάμ.

Πριν αναφέρουμε τα θρησκευτικά επιχειρήματα για την προστασία των εκκλησιών, πρέπει να τονίσουμε ότι ο σκοπός των φατφάδων που αφορούν στα μεγάλα ζητήματα της χώρας, όχι μόνο, αλλά και όλου του ισλαμικού κόσμου, που τους βγάζουν οι μουφτήδες σε διάφορα μέρη του κόσμου, να πετύχει την ειρήνη και την αρμονία. Αν όμως δεν υπάρχει αρμονία σ' αυτούς τους φατφάδες που αφορούν τα μεγάλα ζητήματα και τις σοβαρές υποθέσεις τότε σίγουρα θα υπάρχουν αρνητικά αποτελέσματα που θα οδηγήσουν μαθηματικώς σε ταραχές.

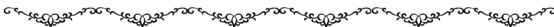
Υποθέτουμε ότι αυτοί που επιτίθενται στους χώρους λατρείας των άλλοθρησκων κάνουν αυτό για τους εξής λόγους:

- Ανωριμότητα και η έλλειψη κατανόησης της ισλαμικής νομαθεσίας. Επίσης η έλλειψη κατανόησης των ισλαμικών κειμένων που αφορούν τους ανθρώπους της Βίβλου, ιδιαίτερα οι εξτρεμιστικές ομάδες.

- Έλλειψη μεθόδων έρευνας στα ζητήματα που αφορούν τους ανθρώπους της Βίβλου, που να διαχωρίζουν τη δουλειά του μουφτή από τη δουλειά εκείνου που αντιγράφει τους νόμους από τις πηγές χωρίς να έχει γνώση για τους νόμους που αντιγράφει. Επίσης χωρίς να γνωρίζει την διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στα ζητήματα που συμφωνούν οι νομοθέτες και εκείνα που διαφωνούν. Επίσης δεν γνωρίζουν την διαφορά ανάμεσα στις αποφάσεις που εντάσσονται στο «αλ-αχκãμ αλ-ταμπλιγία». Εκείνες δηλαδή οι αποφασεις χρειάζονται την παρέμβαση (ιζτεχάντ) των νομοθετών και εκείνες που εντάσσονται στο σύστημα νομοθετικής ισλαμικής πολιτικής.
- Έλλειψη κατανόησης των καταστάσεων, των καιρών, των γεγονότων και των ανθρώπων σε σχέση με τα καινούργια στοιχεία. Διότι οι θρησκευτικές νομοθεσία πρέπει να έχουν σχέση με την πραγματικότητα.

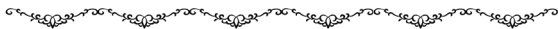

Άξιον αναφοράς είναι ότι τα επιχειρήματα της προστασίας των εκκλησιών είναι τα εξής:

- «αν δεν έπετρεπε ο Αλλάχ σε μια καλή ομάδα ανθρώπων να αντικαταστήσει μια άλλη κακή, θα καταστρέφονταν εκκλησίες, ναοί και ταζαμιά όπου γίνονται προσευχές για τον Αλλάχ. Ο Αλλάχ υποστηρίζει αυτό που μάχεται υπέρ του. Ο Αλλάχ είναι ο πιο ισχυρός και υπερήφανος»⁽¹⁾. Όποιος γνωρίζει την γλώσσα των Αράβων, θα καταλάβει ότι ο Αλλάχ καταγγέλλει την καταστροφή των εκκλησιών, των ναών και των τεμένων όπου γίνονται οι προσευχές. Επίσης βλέπουμε πώς συνδύονται μεταξύ τους για αυτό έχουν την ίδια δυναμική ισχύ. Και αν ήταν να γίνει αυτό θα έγινε και στην εποχή του Προφήτη, όμως δεν έγινε γιατί το όνομα του θεού δοξάζεται μέσα στους ναούς και τις εκκλησίες δηλαδή δεν είναι χώρος για παγανιστικές λατρείες.

(1) Ιερό Κοράνι, (λ-Χάτζ 40).

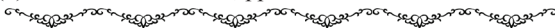

Μας εκπλήσσει αυτό που μεταφέρει ο Αλ-Ράζυ από τους Αλ-κάλμπυ και Μουκάτελ, ερμηνεύοντας «και τεμένη που δοξάζεται πολλάκις το όνομα του Αλλάχ», ότι αυτό συμπεριλαμβάνει τα πάντα ναούς, εκκλησίες και τεμένη γιατί ο θεός δοξάζεται πολλάκις στους χώρους αυτούς»⁽¹⁾.

Επίσης στην Σούννα του Προφήτη (τα λεγόμενα του Προφήτη), αναφέρεται ότι ο Προφήτης Μουχάμματ έκανε συμφωνία ειρήνης με τους κάτοικους του Νατζράν όπου έγραψε, «εν ονόματι του Αλλάχ του Πανελήμονος και του Πολυεύσπλαχνου... αυτή είναι η συμφωνία του Προφήτη Μουχάμματ με τους κάτοικους του Νατζράν: Το Νατζράν και οι κάτοικοί του είναι στην Δέμματ (συνείδηση – προστασία) του Αλλάχ και του Προφήτη του σ'όσον αφορά τις οικίες τους, τις περιουσίες τους, τις εκκλησίες τους, τους μοναχούς και τους

(1) Al-Tafīr al-Kabīr 23, pp. 40 – 41.

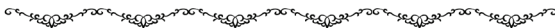

ιερείς τους, τους παρόντες, τους απόντες, επίσης να μην αλλάζουν κανέναν ιερέα ούτε μοναχό, επίσης να μην συστρατεύουν για πόλεμο ούτε να πληρώνουν το Όσρ (το ένα δέκατο της περιουσίας τους)⁽¹⁾

Έχουμε την συμφωνία του Όμαρ με τους κάτοικους της Ιερουσαλήμ που υπογραμμίζει την θρησκευτική τους ελευθερία. Τόνισε ότι οι χώροι λατρείας τους πρέπει να προστατεύονται, επίσης να πρέπει να έχουν την δυνατότητα να ασκούν τις προσευχές τους με πάση ελευθερία. Η συμφωνία αναφέρει, «Αυτή είναι η συμφωνία του δούλου του Αλλάχ Όμαρ, Πρίγκιπας των πιστών με τους κάτοικους: Σας εγγυώμαι ασφάλεια και προστασία για σας, τις περιουσίες σας, τις εκκλησίες σας, τους σταυρούς σας και το δόγμα σας. Επίσης να μην κατοικούνται οι εκκλησίες σας, να μην γκρεμίζονται και να μην περιουρίζονται

(1) Abu cUbayda, Al-Amāl, τομ. 1, σ. 244.

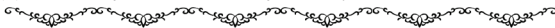

οι χώροι τους. Το ίδιο ισχύει για τον σταυρό τους. Σας εγγυώμαι επίσης να μην σας επιβάλλει καμία θρησκεία και να μην σας αδικεί κανένας ούτε να συγκατοικεί κανένας Ιουδαίος μαζί σας στην Ιερουσαλήμ»⁽¹⁾.

Μαθαίνουμε επίσης από τη συμπεριφορά του Όμαρ, όταν τον κάλεσαν οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ να υπογράψει την συμφωνία μέσα στην πόλη, τότε ανέβηκε στους χώρους όπου πετούσαν οι Ιουδαίοι τις ακαρθίες τους, πάνω στον Ναού της Ανάστασης. Ο Όμαρ άρχισε να το καθαρίσει, τότε έπραξαν οι Μουσουλμάνοι που ήταν μαζί του το ίδιο⁽²⁾. Αυτό που έκανε ο Όμαρ πηγάζει από την ισλαμική του πίστη, που έχει σκοπό να γεφυρώσει το χάσμα και να εφεύρει άλλους τρόπους επικοινωνίας ανάμεσα στους Μουσουλμάνους και τους οπαδούς της Βίβλου, που πρέπει να βασίζονται στην αλληλεγγύη και την καλή πράξη.

(1) Tārikh al-Ṭabari, εκδ. Dār al-Mcaref, τομ. 3ο, σ. 609.

(2) Al-Bedayiah wa al-Nihayiah, τομ. 7, σ. 56.

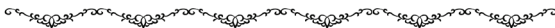

Η κτίση των γεφύρων αυτών είναι απαραίτητο βήμα και καλός σκοπός, που το αναζητεί η ισλαμική Σαρί'α. Γι' αυτό είναι επιθυμητό το γεγονός να δίνουμε τις ευχές στους αλλόθρησκους γείτονες, χωρίς να καθίσταται η θρησκεία εμπόδιο σ' αυτό.

Είναι επίσης επιθυμητό να δίνει ο Μουσουλμάνους συλλυπητήρια ή συγχαρητήρια στον αλλόθρησκο γείτονά του και να τον επισκέπτεται όταν είναι άρρωστος. Αυτό καθαυτό το γεγονός το αποδεικνύει η πράξη του Προφήτη, ο οποίος επισκέφτηκε τον μικρό Ιουδαίο όταν ήταν άρρωστος.

- Δεύτερον, ένα από τα βασικά στοιχεία της ισλαμικής Σαρί'α είναι να μην ακολουθεί κανείς τις προβοκάτσιες, ακόμα και αν έχει δίκαιο, διότι μπορεί αυτό το δίκαιο να προκαλεί αντίστροφα αποτελέσματα⁽¹⁾. Επίσης απαγορεύεται ρητώς να προσβάλλεται η θρησκευτική

(1) Mouhammad Ramadan al-Buti, Ishkalyiyat Tajdeed Usul al-Feqh, σ. 280.

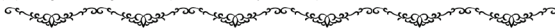

πίστη κανενός. Αυτή η απαγόρευση στηρίζεται σ' αυτό που αναφέρει το Κοράνι, «να μην βλασφημείτε αυτούς που λατρεύουν έναν άλλο θεό παρά τον Αλλάχ, διότι μπορεί να βλασφημούν, εν αγνία τους, τον Αλλάχ»⁽¹⁾.

Οτιδήποτε εχθρική επίθεση μπορεί να υπάρξει εκ μέρους των Μουσουλμάνων κατά τις εκκλησίες, μπορεί να προκαλεί την αντίστοιχη συμπεριφορά από τους Χριστιανούς και αυτό είναι επικίνδυνο, γι' αυτό έπρεπε να απαγορευθεί.

- Τρίτον, όταν κατέκτησαν οι Σύντροφοι του Προφήτη πολλές χώρες δεν έκαναν κάτι τέτοιο, αντιθέτως συμφώνησαν με την κατάσταση που βρήκαν και προστάτευαν τις εκκλησίες.
- Τέταρτον, ο κάθε κυβερνών πρέπει να προστατεύει τις εκκλησίες, λόγω το ότι η Σαρί'α επιβάλλει αυτό επίσης το γενικό συμφέρον των δυο χρειάζεται να υπάρχει αυτό.

(1) Ιερό Κοράνι, (αλ-Ανααμ, 108).

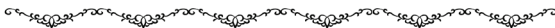

- Από την αρχή των ισλαμικών κατακτήσεων υπάρχει ομοφωνία να προστατεύονται οι εκκλησίες και αυτό το τονίζει Ιμπν Κουνάμα, «υπάρχει ομοφωνία να προστατεύονται, γι' αυτό παραμένουν όπως έχουν»⁽¹⁾.

Η συμφωνία σημαίνει αυτό που έγινε ανάμεσα στους Μουσουλμάνους και τους άλλους στις διάφορες εποχές, επίσης συμπεριλαμβάνει αυτό που γίνεται στις σύγχρονες κοινωνίες, τις συμφωνίες δηλαδή και τις διαθήκες που πρέπει να τηρούνται.

Όλα τα επιχειρήματα που αναφέραμε παραπάνω επιβεβαιώνουν ότι το Ισλάμ εξασφαλίζει την ελευθερία της πίστης για τον κάθε άνθρωπο. Εξασφαλίζει επίσης την προστασία των χώρων λατρείας των οπαδών της Βίβλου, που ζούν στις ισλαμικές χώρες, όπως το αναφέρει και ο Χαλίφης των Μουσουλμάνων Όμαρ στην διαθήκη που έκανε με τους Χριστιανούς όπως αναφέραμε πιο πάνω. Άξιον αναφοράς επίσης αυτό

(1) Al-Mughni τομ. 9, σ. 284.

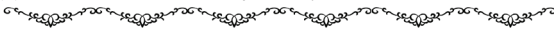

που έκανε ο Όμαρ ιμπν Αμπντουλαζίζ, ο οποίος έγραψε τους εργάτες του να μην καταστρέψουν καμία εκκλησία ούτε ναό των ειδωλολάτρων⁽¹⁾.

Όλα αυτά βεβαιώνουν ότι το Ισλάμ προστατεύει τους ανθρώπους της Βίβλου που ζούν και δείχνει ανεκτικότητα με τους άλλους. Η στάση του Ισλάμ επιβεβαιώνει ότι είναι μια θρησκεία που έχει ήθος και πολιτισμό.

(1) Musannaf ibn abi Shayba, τομ 6, σ. 467.

τασία των εκκλησιών στο Ισλάμ⁽¹⁾

Η προστασία των εκκλησιών αποτελεί σημαντικό στόχο του Ισλαμ που βασίζεται στις ακόλουθες αρχές:

- Η προστασία της θρησκείας. Η θρησκεία σημαίνει το σύνολο εκείνο που ένεπνευσε ο Αλλάχ στους Προφήτες Του, από τον Αδάμ μέχρι τον τελευταίο Προφήτη τον Μουχάμμαντ, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει. Όλοι οι Προφήτες όπως ο Αβράαμ, ο Μωϋσης, ο Ιησούς και ο Μουχαμμάντ έχει ο καθένας τους μια θρησκεία. Όλες οι θρησκείες στο σύνολο τους, περιέχουν το ίδιο περιεχόμενο, δηλαδή να επιβεβαιώνουν το θέμα του μονοθεϊσμού, την πίστη στους Αγγέλους, στις Βίβλους, στους Προφήτες και στην Ημέρα της

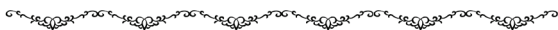
(1) Η μελέτη αυτή είναι του καθηγητή δρ. Abdullah Al-najjar, πρώην κοσμήτωρ της Σχολης Μεταπτυχιακών Σπουδών, Πανεπιστήμιο αλ-Αζχαρ.

Κρίσεως. Επίσης όλες οι θρησκείες ταυτίζονται στα ανθρώπινα ζητήματα, δηλαδή την προστασία των ψυχών, των περιουσιών κ.λπ.

Οι θρησκείες αυτές δίνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον στις ανθρώπινες αξίες, στα ψηλά ήθη, στην τιμιότητα, στην γενναιοδωρία και στην σαφήνια. Ταυτίζονται στην απαγόρευση των αντιθέτων αυτών των ηθών και χαρακτήρων. Επειδή όλες οι θρησκείες έχουν κοινά χαρακτηριστικά, τότε η προστασία τους καθίσταται βασικό και θεμιλιώδες στοιχείο όλων των μονοθεϊστικών θρησκειών. Αυτό οδηγεί στο γεγονός ότι οι χώροι λατρείας πρέπει να προστατεύονται.

- Δεύτερον, το να δοξάζεται ο Αλλάχ είναι κάτι απαραίτητο, και επιβάλλεται στους Μουσουλμάνους και τους μη, και αυτό το αποδεικνύει το Κοράνι, «**αν δεν έπετρεπε ο Αλλάχ σε μια καλή ομάδα ανθρώπων να αντικαταστήσει μια άλλη κακή, θα καταστρέφονταν εκκλησίες,**

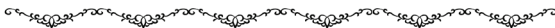
ναοί και ταζαμιά όπου γίνονται προσευχές για τον Αλλάχ. Ο Αλλάχ υποστηρίζει αυτό που μάχεται υπέρ του. Ο Αλλάχ είναι ο πιο ισχυρός και υπερήφανος»⁽¹⁾. Υπογραμμίζει επίσης ο αλ-Κουρτούμπυ ότι ο Αλλάχ ανέφερε τους χώρους λατρείας αυτούς, τους ναούς των μοναχών, τις εκκλησίες των Χριστιανών ιερών, τις προσευχές των Ιουδαίων και τα τεμένη των Μουσουλμάνων, διότι όλοι ανήκουν σε μονοθεϊστικές θρησκείες και περιέχουν οπωσδήποτε κάτι που πρέπει να προστατεύεται⁽²⁾.

- **Τρίτον, ο Αλλάχ απαγορεύει να υποχρεώνεται ένας άνθρωπος να πιστεύει στο Ισλάμ, παρά την βούλησή του, τονίζοντας «δεν επιτρέπεται να επιβάλλεται η πίστη σε μια θρησκεία, διότι ο κάθε άνθρωπος γνωρίζει το δίκαιο από το άδικο»⁽³⁾.**

(1) Ιερό Κοράνι, (λ-Χάτζ 40).

(2) Al-Qurtubi, Al-Jamice lcakam al-Qur'an, τόμ. 2, εκδ. al-Hayiah al-Misryyiah al-cAmmah lil-Kitāb, σ. 72.

(3) Ιερό Κοράνι, (Αλ-Μπάκαρα 256).

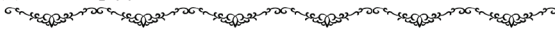

Δεν είναι λογικό να δίνει ο Αλλάχ την ελευθερία στον άνθρωπο να πιστεύει ή όχι και μετά να προωθεί και να πείθει να καταστρέφονται οι χώροι λατρείας του. Γι' αυτό όποιος κάνει αυτό θεωρείται εξτρεμιστής και παραβιάζει τον θεϊκό νόμο.

Η κάθε προσπάθεια υποβολής μιας πίστης, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με αυτό που θέλει ο Αλλάχ, για τον λόγο αυτό δεν πρέπει να εξαναγκάζεται κανένας να πιστεύει στον Αλλάχ εκτός και αν το θέλει ο ίδιος.

- Τέταρτον, οι αλλόθρησκοι προστατεύουν τις εκκλησίες τους σύμφωνα με τις διαθήκες που έκαναν οι πρώτοι Μουσουλμάνοι μαζί τους. Αυτό ισχύει στις χώρες που μπήκαν οι Μουσουλμάνοι χωρίς αντίσταση, όπως έγινε στην περίπτωση της Αιγύπτου. Οι εκκλησίες στις χώρες αυτές πρέπει να προστατεύονται και οι οποαδοί τους έχουν το δικαίωμα να τις συντηρούν⁽¹⁾.

(1) Ibn Alqayyim, Ahkam ahl al-demmah, σσ. 121, 130, 135

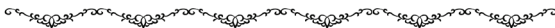

Η συμφωνία που αναφέρεται έχει πάρει άλλη μορφή στη σύγχρονη εποχή που καταγράφεται στο σύνταγμα της χώρας το οποίο δίνει τα ίσα δικαιώματα σ' όλους τους πολίτες της χώρας και απαγορεύει ρητώς την διάκριση βάση θρησκείας, χρώματος ή και καταγωγής. Αυτό έχει γίνει ένα θεμιλιώδες στοιχείο του πατριτισμού που ενώνει όλους τους πολίτες και ενισχύει την αλληλεγγύη μεταξύ τους.

Εφ' όσον αυτές οι συμφωνίες έχουν σκοπό να ενώνουν τους πολίτες της χώρας, χωρίς καμία διάκριση, και γίνεται μόνο με βάση της ανθρωπιάς, τότε πρέπει να τηρούνται, όπως υπογραμμίζει το Κοράνι, «**ω, πιστοί να τηρείτε τις συμφωνίες και τις υποσχέσεις σας**»⁽¹⁾. Γι' αυτό δεν επιτρέπεται να γκρεμίζονται οι εκκλησίες ούτε να κατάσχονται.

- Πέμπτον, η χτίση των εκκλησιών πρέπει να ταυτίζεται με το γενικό συμφέρον της Όμμα, και αυτό μπορεί να το ορίζει ο κυβερνών, χωρίς να υπάρχει θρησκευτική

(1) Ιερό Κοράνι, (Αλ-Μαα'ντα 1)

καταδίωξη. Έχει δηλαδή τη δυνατότητα να χτίσει μια άλλη εκκλησία όταν βεβαιωθεί ότι ο αριθμός των Χριστιανών σε μια περιοχή έχει αυξηθεί. Γνωρίζουμε ότι ο Προφήτης και οι Σύντροφοί του άφησαν στους Χριστιανούς τις εκκλησίες που χρειάζονται⁽¹⁾. Ο ιμπν αλ-Καγίμ σχολιάζει επίσης ότι ο κυβερνών έχει την ελευθερία να ορίσει αυτό το θέμα, σύμφωνα με το συμφέρον των Μουσουλμάνων, αν θεωρεί ότι ο αριθμός των Χριστιανών έχει αυξηθεί, τότε έχει δικαίωμα να τους επιτρέψει να χτίσουν μια άλλη εκκλησία. Αυτό πρέπει να γίνει όταν κρίνεται απαραίτητο, για να εκπληρεί τις ανάγκες τους⁽²⁾.

- Έκτον, όλα τα επιχειρήματα απαγορεύουν ρητώς να γκρεμιστεί οιαδήποτε εκκλησία, όπως αναφέρουν άλλωστε το Κοράνι και τα λεγόμενα του Προφήτη. Λέει ο Αλλάχ στο Κοράνι, , «αν δεν έπετρεπε

(1) Αυτόθι, σ. 129.

(2) Αυτόθι, σ. 131.

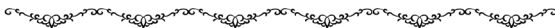
ο Αλλάχ σε μια καλή ομάδα ανθρώπων να αντικαταστήσει μια άλλη κακή, θα καταστρέφονταν εκκλησίες, ναοί και ταζαμιά όπου γίνονται προσευχές για τον Αλλάχ. Ο Αλλάχ υποστηρίζει αυτό που μάχεται υπέρ του. Ο Αλλάχ είναι ο πιο ισχυρός και υπερήφανος»⁽¹⁾. Με αυτόν τον τρόπο μας εξηγεί ο Αλλάχ ότι σύμφωνα με την βούλησή του πάντα υπάρχει μια ομάδα που αναλαμβάνει την προστασία των θρησκευτικών χώρων, και δεν ήταν αυτό θα έχουν καταστραφεί θα παρέμεναν μόνο τα συντρίμια τους⁽²⁾.

Δεύτερον, η Σούννα επίσης τονίζει το ίδιο. Αυτό επιβεβαιώνεται με το εξής λεγόμενο του Προφήτη όταν έγραψε στους κάτοικους της Ιεμένης, «όποιος είναι Ιουδαίος ή Χριστιανός δεν πρέπει να επιδοκιμάζεται για να εγκαταλείψει την πίστη του»⁽³⁾.

(1) Ιερό Κοράνι, (λ-Χάτζ 40).

(2) Al-qurtubi, ο.π., σ. 70.

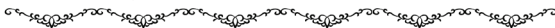
(3) Abu cUbayda, al-Amwal, σ. 35.

- Τρίτον, αυτό που έκαναν οι Σύντροφοι του Προφήτη, όπως φαίνεται στην περίπτωση του Όμαρ με τους κάτοικους του Χούμς στην Συρία, όταν τους έδωσε εγγύηση να μην καταστραφούν οι εκκλησίες τους, τα τοίχη της πόλη ούτε οι περιουσίες τους. Το ίδιο έκανε με τους κάτοικους της Ιερουσαλήμ⁽¹⁾.
- Επίσης η διαθήκη του Άμρο ιμπν Αλαάς με τους πολίτες της Αιγύπτου όπου αναφέρει, «εν ονόματι του Αλλάχ του Πανελήμοντος και του Πολυεύσπλαχνου, αυτή είναι η εγγύση του Άμρο ιμπν Αλ-άς στις πολίτες της Αιγύπτου, σας εγγυώμαι την ασφάλειά σας, την ελευθερία της πίστης σας, των περιουσιών σας, την προστασία των εκκλησιών και του σταυρών σας. Επίσης την ασφάλεια των υδάτων και των εδάφων σας. Αυτή η διαθήκη γίνεται με θέληση του Αλλάχ και την εγγύσή του και του Προφήτη του και

(1) Al-balazdari, Futuh al-Buldan, σ. 131. Επίσης, Al-karaj l-abi Yusuf, σ. 148 -9.

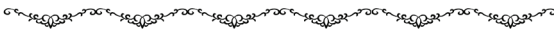

την εγγύηση του Πρίγκιπα των Πιστών⁽¹⁾.

- Έβδομο, αν υπάρχει κάτι που διαφέρει με αυτό, όπως η σύγκρουση, τότε αυτό θα είναι στο πλαίσιο οπλισμένων συγκρούσεων και αυτό έχει τελειώσει, και τώρα πλέον η σχέση ανάμεσα στους Μουσουλμάνους και τους άλλους βασίζεται σε παγκόσμιες διαθήκες, που εγγυώνται τα δικαιώματα των ανθρώπων είτε μέσα στην χώρα είτε εκτός.
- Επίσης πρέπει να γνωρίσουμε ότι η κάθε απόφαση έχει τον δικό της χώρο και χρόνο. Επίσης η προστασία των εκκλησιών είναι πλέον από τα θεμελιώδη στοιχεία της χώρας και της θρησκείας. Είναι ένα θέμα που δεν χωράει καμία αμφιβολία, και αυτό έρχεται σ' αντίθεση με τις πράξεις του Ντά'ες που αλλοιώνουν τα επιχειρήματα για να ταυτίζονται με τις άρρωστες επιθυμίες τους.

(1) Al-nujum al-Zaherah, τομ. 1, σ. 24.

Η προστασία των εκκλησιών στο Ισλάμ⁽¹⁾

Το Ισλάμ δίνει την ελευθερία στους αλλόθρησκους να λατρεύουν αυτό που επιθυμούν, τους δίνει επίσης την ελευθερία να επιλέγουν το δόγμα που θέλουν. Γι' αυτό δεν υποχρεώνει κανέναν να ακολουθήσει μια συγκεκριμένη θρησκεία, «δεν μπορεί να επιβάλλεται η πίστη σε μια θρησκεία πάνω σε κανέναν, διότι ο καθένας γνωρίζει το σωστό και το λάθος. Αυτός που δεν πιστεύει σε κανένα είδωλο και πιστεύει μόνο στον Αλλάχ, αυτός είναι που ακολουθεί τον σωστό δρόμο και δεν περιπλανάται. Ο Αλλάχ είναι παντογνώστης και ακούει τα πάντα»⁽²⁾.

Σχολιάζει ο ιμπν Καθεέρ αυτή την άγια, τονίζοντας ότι δεν πρέπει να αναγκάζεται

(1) Η μελέτη αυτή γράφτηκε από τον καθηγητή δρ. Mouhammad Abdulsattar Aljebali, καθηγητής ισλαμικής νομοθεσίας, Πανε.μιο Αλ-άζχαρ.

(2) Ιερό Κοράνι, (αλ-Μπάκαρα 256)

κανένας να ασπαστεί το Ισλάμ, επειδή είναι μια θρησκεία που έχει επιχειρήματα και δεν έχει καθόλου ανάγκη να επιβάλλεται με βία. Όμως χρειάζεται ο Αλλάχ να καθοδηγήσει κάποιον για να το ασπαστεί⁽¹⁾.

Το Ισλάμ δίνει την απόλυτη ελευθερία στους αλλόθρησκους να ασκούν τις λατρείες τους, χωρίς να γκρεμισούν εκκλησίες ούτε ναοί. Επίσης να μην καταστραφούν οι σταυροί τους, όλα αυτά έχουν ως βάση, «έχουμε ίσα δικαιώματα και καθήκοντα» επίσης «τους αφήνουμε και όπως πιστεύουν». Αυτό έγινε από τους προγόνους μας,

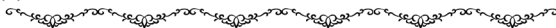
Η διαθήκη του Όμαρ ιμπν Αμπτουλαζίζ, «να μην καταστραφούν εκκλησίες ούτε ναοί»⁽²⁾.

- Αυτό που αναφέρει ο Αταα, όταν ρωτήθηκε αν πρέπει να γκρεμιστούν οι εκκλησίες, είπε «όχι»⁽³⁾.

(1) Tafsir ibn Kather, том 1, σ. 310.

(2) Ibn abi Shyba, Kitab al-Jihad, Dar al-Fikr.

(3) Αυτόθι.

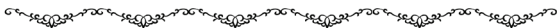

Η συμβίωση με βάση του πατριωτισμού, επιβάλλει την ανεκτικότητα και δίνει την ελευθερία στους αλλόθρησκους να ασκουν τις λατρείες τους όπως επιθυμούν.

Μπορούν επίσης να χτίζουν τις εκκλησίες που επιθυμούν, εφ' όσον τους το επιτρέπει ο κυβερνών και αυτό συμπέπει με τα υψηλά συμφέροντα της χώρας. Μπορούν επίσης να χτυπούν τις καμπάνες των εκκλησιών τους, και να διαβάζουν οι Ιουδαίοι την Τορά στους ναούς τους, γι' αυτό δεν επιτρέπεται να γρεμιστεί κανένας χώρος λατρείας⁽¹⁾.

Οι Μουσουλμάνοι νομοθέτες τονίζουν ότι δεν επιτρέπεται να γκρεμίζονται οι χώροι λατρείας των ανθρώπων της Βίβλου, και πρέπει να γκρεμισεί κάτι, θα πρέπει να είναι σε πλήρη αντίθεση με αυτό που συμφωνούν οι δυο πλευρές από την εποχή του Προφήτη και των Συντρόφων του μέχρι σήμερα. Αυτό φαίνεται στην διαθήκη του Όμαρ για τον επόμενο χαλίφη, όταν τον συμβούλεψε

(1) Alkasani, Bad'ce al-Sana'ce, τόμ. 5, σ. 4336, επίσης, Al-hedayiah, τομ. 2, σ. 162.

να κρατήσει ήπια στάση απέναντι στους ανθρώπους της Βίβλου. Και να μην τους επιβάλλει υποχρεώσεις πέρα από τις δυνάμεις τους⁽¹⁾.

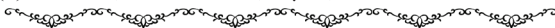
Αξιοσημείωτον είναι επίσης η συμπεριφορά των Μουσουλμάνων απέναντι στους πολίτες των χωρών που κατέλαβαν. Προσπαθούσαν να είναι δίκαιοι μαζί τους, όπως φαίνεται άλλωστε από την συμπεριφορά του Άμρο ιμπν Αλ-άς με τους Χριστιανούς της Αιγύπτου.

Οι Μουσουλμάνοι πράγματι έδιναν μεγάλη προσοχή στους Χριστιανούς της Αιγύπτου χάρη στην διαθήκη του Προφήτη, «όταν κατακτάτε την Αίγυπτο να είστε καλοί με τους Κόπτες, διότι έχουν δέμμα (διαθήκη) και συγγένεια εξ αγχιστείας⁽²⁾.

Αυτή ήταν η στάση του Προφήτη απέναντι στους αλλόθρησκους και τους χώρους λατρείας τους. Γι' αυτό αν υπάρχουν κάποιοι

(1) Al-tabari, Tarikh al-Rusul wa al-Muluk, τομ. 2, σ. 449.

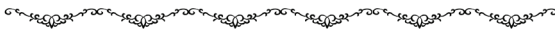
(2) Alhakim, Al-mustadrak, τομ. 2, σ. 553.

που ζητούν την ισοπέδωση των εκκλησιών, την ίδια στιγμή που οι νομοθέτες δύνουν μάχη για να υπενθυμίζουν τους κυβερνώντες με τα καθήκοντά τους απέναντι στους ανθρώπους της Βίβλου. Όλα τα θρησκευτικά επιχειρήματα που αναφέρονται στους Άχλ αλ-Δεμμά, τονίζουν τον τρόπο με το οποίο πρέπει ο κυβερνών να συμπεριφέρεται μαζί τους. Επίσης οι Μουσουλμάνοι νομοθέτες αναφέρονται αρκετά στο θέμα των Άχλ αλ-Δεμμά και στο θέμα των χώρων λατρείας τους. Επίσης στο θέμα της προστασίας τους από οιαδήποτε απειλή, εσωτερική και εξωτερική. Χαρακτηριστικός είναι ο φατφάς του αλ-Λαιϊθ ο οποίος τονίζει ότι αν αιχμαλωτίζεται κανένας από τους Άχλ αλ-Δεμμά, τότε πρέπει να λυτρωθεί από το Μπαϊτ αλ-Μάλ (υπουργείο οικονομικών) και να παραμένουν στην Δέμμα.

Επίσης πώς να γκρεμίζονται οι χώροι λατρείας του από τη στιγμή που το Ισλάμ τους δίνει την ελευθερίας να πιστεύουν σ' αυτό που θέλουν. Αυτό όμως δεν έρχεται σε αντίθεση με το να μιλάει νανένας για το

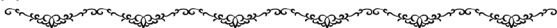
Ισλάμ μαζί τους και να τους το παρουσιάζει και μετά έχουν την επιλογή να το ασπάζονται ή όχι. Αυτό δεν αντιτίθεται με αυτό που λέει το Κοράνι, «δεν επιτρέπεται να επιβάλλεται η πίστη σε μια συγκεκριμένη θρησκεία»⁽¹⁾. Διότι η θρησκευτική ελευθερία εγγυάται από το Ισλάμ.

Επίσης ο Προφήτης διέταξε τους Συντρόφους του να κρατήσουν ήπια στάση απέναντι στους Χριστιανούς της Αιγύπτου, όταν την καταλάβουν, διότι έχουν Δέμμα και είναι συγγενείς εξ αγχιστείας⁽²⁾.

Αυτές είναι οι συμβουλές του Ισλάμ για τους Άγλ αλ-Δεμμά, πράγμα που δεν αφήνει καμία αμφιβολία για την ανεξιθρησκεία του και την ανεκτικότητα που δείχνει στην αντιμετώπιση των άλλων. Ο Άμρο ιμπν Αλαάς όταν κατέλαβε την Αίγυπτο εφάρμοσε αυτό που διέταξε ο Προφήτης. Έδωσε εντολή να γυρίσει ο Πατριάρχης των χριστιανών της Αιγύπτου ο Βενιαμέν, μετά από δέκα τρία χρόνια εξορίας περίπου.

(1) Ιερό Κοράνι, (αλ-Μπάκαρα 256)

(2) Ο.π.

Η προστασία των εκκλησιών στο Ισλάμ⁽¹⁾

Ξεκινώντας από τα ζητούμενα της Σαρί'α και από τις βασικές αρχές του Ιερού Κορανίου όπως η ανεκτικότητα, το έλος, η συγχώρηση, η ηπιότητα, το καλό, η αλληλεγγύη κ.λπ. Τονίζουμε ότι δεν επιτρέπεται καθόλου η καταστροφή των εκκλησιών ούτε οιαδήποτε επίθεση ενάντια στους Άγλ αλ-Δέμμα για τους εξής λόγους:

Πρώτον, δεν υπάρχει καμία αναφορά ούτε στο Ιερό Κοράνι, ούτε στα Χαντέθ που να διατάζει τους Μουσουλμάνους να πράξουν εχθρικά απέναντι στους άλλους. Αντιθέτως, η θρησκεία προστάζει να προστατευτούν οι χώροι λατρείας τους και όλα τα δικαιώματά τους, όπως υπογραμμίζει άλλωστε το Κοράνι, **«αν δεν έπετρεπε ο Αλλάχ σε μια καλή**

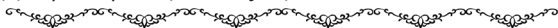
(1) Η μελέτη έχει γραφτεί από τον καθηγητή δρ. Mouhammad Ghanem, καθηγητής της Σχολής Ντα ΑΛΟΥλούμ, Πανε.μιο Καΐρου.

ομάδα ανθρώπων να αντικαταστήσει μια άλλη κακή, θα καταστρέφονταν εκκλησίες, ναοί και ταζαμιά όπου γίνονται προσευχές για τον Αλλάχ. Ο Αλλάχ υποστηρίζει αυτό που μάχεται υπέρ του. Ο Αλλάχ είναι ο πιο ισχυρός και υπερήφανος»⁽¹⁾.

Δεύτερον, ο Προφήτης όταν μεταφέρθηκε στην Μεδίνα δεν γκρέμισε κανένα ναό των Ιουδαίων, ούτε διέταξε να γίνει κάτι τέτοιο επίσης στην Ιεμένη. Αντιθέτως, απαγόρευσε ρητώς στους Συντρόφους του να καταστρέφουν, όταν καταλάβουν κάποια περιοχή, ούτε να σκοτώνουν κανέναν μοναχό ή ιερέα επίσης να μην κόβουν κανένα δέντρο ούτε να γκρεμίζουν κανέναν χώρο λατρείας. Χαρακτηριστική είναι η συμπεριφορά του Χαλίφη Όμαρ μπν αλ-Χαττάμ, ο οποίος όταν κατέλαβε την Ιερουσαλήμ, αρνήθηκε να κάνει προσευχή μέσα στην εκκλησία, φοβούμενος μην το κάνουν μετά οι Μουσουλμάνοι. Πράγματι, αν το έκανε αυτό, θα υπήρειαζε αρνητικά το

(1) Ιερό Κοράνι, (αλ-Χάτζ 40).

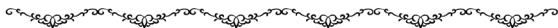

δικαίωμα των Χριστιανών να έχουν δικούς τους χώρους λατρείας.

Τέταρτον, οι Σύντροφοι του Προφήτη προστάτευαν τις εκκλησίες στην Αίγυπτο, στο Ιράκ, στην Συρία και αλλού. Δεν αναφέρεται από την αρχή της ισλαμικής θρησκείας μέχρι στιγμής, κάτι που να βεβαιώνει ότι οι Μουσουλμάνοι γκρέμισαν καμία εκκλησία.

Πέμπτον, το Ισλάμ διατάζει να υπάρχει καλή συμπεριφορά απέναντι στους Άχλ αλ-Δέμμα, και ορίζει μάλιστα ότι έχουμε μαζί τους ίσα δικαιώματα. Επίσης ο ίδιος ο Προφήτης αναφέρει ότι αν κάποια βλάπτει κανέναν από τους Άχλ αλ-Δέμμα, τότε σαν να έχει κηρύξει πόλεμο ενάντια στον Αλλάχ και τον Προφήτη του. Επίσης όποιος τους βλέπει σαν να βλάπτει τον ίδιο τον Προφήτη. Όλα αυτά ανάγκασουν τον Μουσουλμάνο να είναι δίκαιος μαζί τους. Λέει ο Αλλάχ στο Ιερό Κοράνι, **«αν σου έρχονται (οι Άχλ αλ-Δέμμα), για να δικάζεις μεταξύ τους, τότε είσαι ελεύθερος να δικάζεις**

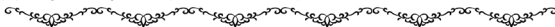
ή όχι, και αν δεν δικάζεις μεταξύ τους δεν μπορούν να σε βλάπτουν. Αν όμως αποφασίζει να κρίνεις τότε πρέπει να είσαι δίκαιος, διότι ο Αλλάχ απαγά τους δίκαιους»⁽¹⁾.

Επίσης αν ένας Μουσουλμάνος νυμφεύται μια Χριστιανή είναι υποχρεωμένος να την αφήσει να πηγαίνει στην εκκλησία και να ασκεί τις προσευχές της. Σημειωτέον είναι επίσης ότι επιτρέπεται στους Μουσουλμάνους να τρέφονται από το φαί των Άχλ αλ-Κιτάμπ, λέει το Κοράνι, «η τροφή των οπαδών της Βίβλου είναι επιτρεπτό σε σας, επίσης και το δικό σας είναι επιτρεπτό σ' αυτούς. Επιτρέπεται επίσης να νυμφεύεστε με τις γυναίκες της Βίβλου, αν τους δίνετε το αυτό που ορίζεται στο γάμο»⁽²⁾.

Έκτο, αυτές οι εκκλησίες και οι πιστοί της είναι ένα μέρος από το έθνος και ένα αναπόσπαστο μέρος του λαού. Αυτό υποστηρίζει την ενότητα του λαού. Επίσης

(1) Ιερό Κοράνι, (αλ-Μα'ντα 42).

(2) Ιερό Κοράνι, (αλ-Μα'ντα 5)

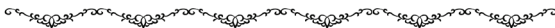

την ειρηνική συμβίωση, με βάση, «έχουν ίσα δικαιώματα και καθήκοντα».

Έβδομο, η ισλαμική βάση ορίζει ότι δεν μπορεί να υπάρξει καμία επίθεση παρά μόνο όταν γίνεται πρώτα από την εχθρική πλευρά, όπως τονίζει το Ιερό Κοράνι, «όταν κάποιος σας επιτίθεται τότε να τον επιτίθεστε και εσείς με τον ίδιο τρόπο. Να φοβάστε τον Αλλάχ και να γνωρίζετε ότι ο Αλλάχ πάντα είναι με αυτούς που τον φοβούνται και σέβονται»⁽¹⁾. Όπως δεν υπάρχει καμία επίθεση από τους Μουσουλάμους στους χώρους λατρείας των Χριστιανών στην Αίγυπτο, το ίδιο κάνουν και αυτοί. Σημειωτέον είναι ότι βοηθούν τους Μουσουλμάνους συμπολίτες τους, στο να χτίσουν τα τεμένη τους. Αυτό δημιουργεί αγάπη μεταξύ τους και ενισχύει την μεταξύ τους αλληλεγγύη όπως αναφέρει το Κοράνι⁽²⁾.

(1) Ιερό Κοράνι, (αλ-Μπάκαρα 194).

(2) Ιερό Κοράνι, (αλ-Μουμτάχινα 8).

Η προστασία των εκκλησιών στο Ισλάμ⁽¹⁾

«Δόξα τω Αλλάχ που έμπνευσε το Κοράνι στον δούλο του χωρίς να υπάρχει καμία αλλοίωση ούτε διαστροφή. Ένα άξιο και σωστό βιβλίο για να προειδοποιεί τους ανθρώπους από την τιμωρία του Αλλάχ, και να αναγγέλλει στους πιστούς που πάντα πράττουν το καλό ότι θα ανταμείβονται αλλήλως»⁽²⁾.

Αρχικά τονίζουμε ότι είναι αναμφίβολο το γεγονός ότι υπάρχουν κάποια δάχτυλα που προσπαθούν να ρίξουν λάδι στην φωτιά, στη σχέση των Μουσουλάμων με τους Χριστιανούς. Εκμεταλλεύονται για να πετύχουν τον στόχο τους την άγνοια μερικών

(1) Η μελέτη αυτή έχει γραφτεί από τον καθηγητή δρ Abdulhalim Mansur αντικοσμήτωρ της Σχολής της Σαρί'α, Πανε.μιο αλ-Αζχαρ.

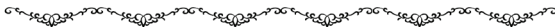
(2) Ιερό Κοράνι, (αλ-Κάχφ 1-2).

ανθρώπων, και τον εξτρισμισμό άλλων. Αυτό φαίνεται στις επιθέσεις που γίνονται από μερικούς ανθρώπους στις εκκλησίες σε χώρες ισλαμικές όπως στο Ιράκ, στη Συρία κ.λπ. όπου καταστράφηκαν εκκλησίες. Αυτό γίνεται από τρομοκρατικές οργανώσεις, που υιοθετούν στην ουσία λανθασμένες σκέψεις. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ταραχές ανάμεσα στους Μουσουλμάνους και τους Χριστιανούς. Φυσικά, υπάρχουν κάποια χέρια, από το εξωτερικό αλλά και από το εσωτερικό που διαδαραματίζουν βρώμικο ρόλο στο θέμα αυτό και προσπαθούν να προωθούν τις δυο πλευρές στη σύγκρουση.

Οι νεαροί που υιοθετούν αυτές τις εξτρεμιστικές ιδεολογίες βασιζόμενοι σε αδύναμα επιχειρήματα και πολλές φορές σε επιχειρήματα, που δεν έχουν καμία ύπαρξη στις ισλαμικές μας πηγές.

Γι' αυτό θεωρούμε αναγαίο το γεγονός να τονίσουμε ότι, το Ισλάμ απαγορεύει όλες αυτές τις εχθρικές πράξεις κατά τους χώρους λατρείας είτε εκκλησίες είτε ναούς είτε τεμένη, και αυτό διότι:

Πρώτον, το Ισλάμ εξασφαλίζει την θρησκευτική ελευθερία:

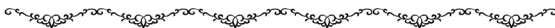
Καθίσταται γνωστό ότι το Ισλάμ εξασφαλίζει την θρησκευτική ελευθερία για όλους τους ανθρώπους, και απαγορεύει ρητώς την κάθε είδος υποβολή, τονίζει το Ιερό Κοράνι, «δεν μπορεί να επιβάλλεται η πίστη σε μια συγκεκριμένη θρησκεία, διότι ο καθένας γνωρίζει το σωστό από το λάθος»⁽¹⁾. Υπογραμμίζει επίσης, «μήπως εσύ αναγκάζει τους ανθρώπους για να πιστεύουν»⁽²⁾.

Τα δυο άγια (κορανικά εδάφια), τεκμηριώνουν ότι δεν επιτρέπεται καθόλου να αναγκάζεται κανείς να ασπάζεται κάποια θρησκεία, παρά την θέλησή του. Λόγω του ότι το Ισλάμ εξασφαλίζει την θρησκευτική πίστη, τότε εξασφαλίζει επίσης και την άσκηση των θρησκευτικών καθηκόντων.

Δεύτερον, πρέπει να προστατεύονται οι χώροι λατρείας,

(1) Ιερό Κοράνι, (αλ-Μπάκαρα 256)

(2) Ιερό Κοράνι, (Υουνούς 99)

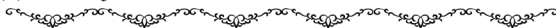
Οι χώροι λατρείας όλων των θρησκειών, πρέπει να προστατεύονται από το κράτος. Αυτό το επιβάλλει το Ιερό Κοράνι, «επιτρέπεται πλέον σε αυτούς που αδικήθηκαν και εκδιώχθηκαν από τις οικίες τους αδίκως, μόνο και μόνο επειδή λένε ότι ο μοναδικός θεός μας είναι ο Αλλάχ, να αμύνονται. **«αν δεν έπετρεπε ο Αλλάχ σε μια καλή ομάδα ανθρώπων να αντικαταστήσει μια άλλη κακή, θα καταστρέφονταν εκκλησίες, ναοί και ταζαμιά όπου γίνονται προσευχές για τον Αλλάχ. Ο Αλλάχ υποστηρίζει αυτό που μάχεται υπέρ του. Ο Αλλάχ είναι ο πιο ισχυρός και υπερήφανος»**⁽¹⁾.

Από το παραπάνω κατανοούμε ότι, το Ιερό Κοράνι αντιτίθεται με οιαδήποτε εχθρική πράξη κατά των εκκλησιών, των ναών και των τεμένων. Διότι είναι χώροι που δοξάζεται το όνομα του Αλλάχ.

B) λέει ο Προφήτης «δεν επιτρέπεται να βλάπτει κανείς ούτε να βλάπτεται»⁽²⁾. Με τον

(1) Ιερό Κοράνι, (αλ-Χάτζ 40).

(2) Ibn Majah 2/ 784.

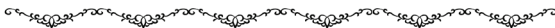
τρόπο αυτό απαγορεύει επίσης ο Προφήτης την βλάβη που μπορεί να γίνει σ' έναν άνθρωπο. Μια από τις βλάβες είναι να μην του επιτρέπεται να ασκεί τα θρησκευτικά του καθήκοντα στο χώρους που ορίζει η θρησκεία του.

Τρίτον, πρέπει να τηρούνται οι συμφωνίες με τους αλλόθρησκους:

Από την εποχή του Προφήτη και των Συντρόφων του μετά δεν αναφέρεται τίποτα για επιθέσεις στις εκκλησίες ή στους ναούς. Γι' αυτό όλες οι εκκλησίες που βρίσκονται στην ισλαμική επικράτεια, δεν επιτρέπεται καθόλου να γκρεμίζονται. Το ίδιο έκαναν οι Σύντροφοι του Προφήτη οι οποία φύλαγαν τους χώρους λατρείας των αλλόθρησκων με όλα τα μέσα που είχαν⁽¹⁾. Τα επιχειρήματα είναι πολλά στο θέμα αυτό, μπορούμε να αναφέρουμε λ.χ.,

- 1) Η συμφωνία που έκανε ο Προφήτης με τους κάτοικους του Νατζράν όπου γράφει,

(1) Sharh al-Qadeer, 6, 58- 59.

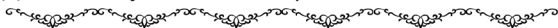

«εν ονόματι του Αλλάχ του Πανελήμονος και του Πολυεύσπλαχνου... αυτή είναι η συμφωνία του Προφήτη Μουχάμμαντ με τους κάτοικους του Νατζράν: Το Νατζράν και οι κάτοικοί του είναι στην Δέμματ του Αλλάχ και του Προφήτη του σ'όσον αφορά τις οικίες τους, τις περιουσίες τους, τους εκκλησίες τους, τους μοναχούς τους, τους ιερείς τους, τους παρόντες, τους απόντες, επίσης να μην αλλάζουν κανέναν ιερέα ούτε μοναχό, επίσης να μην συστρατεύουν για πόλεμο ούτε να πληρώνουν το Όσρ (το ένα δέκατο της περιουσίας τους)»⁽¹⁾.

- 2) Η συμφωνία που έκανε ο Όμαρ μπν αλ-Χαττάμπ με τους κάτοικους της Ιερουσαλήμ, «Αυτή είναι η συμφωνία του δούλου του Αλλάχ Όμαρ, Πρίγκιπας των πιστών με τους κάτοικους: Σας εγγυώμαι την ασφάλεια και την προστασία για σας, τις περιουσίες σας, τις εκκλησίες σας, τους σταυρούς σας, το δόγμα σας. Επίσης

(1) Abu cUbayda, Al-Amāl, τομ. 1, σ. 244.

να μην κατοικούνται οι εκκλησίες σας, να μην γκρεμίζονται, να μην περιουρίζονται οι χώροι τους. Το ίδιο ισχύει για τον σταυρό τους. Σας εγγυώμαι επίσης να μην σας επιβάλλει καμία θρησκεία και να μην σας αδικεί κανένας επίσης να μην συγκατοικεί κανένας Ιουδαίος μαζί σας στην Ιερουσαλήμ»⁽¹⁾.

- 3) Αναφέρει ο αλ-Γιακούμπυ στο ιστορικό του έργο την συμφωνία με τον τρόπο αυτό, «εν ονόματι του Αλλάχ του Πανελεήμονος και του Πολυεύσπλαχνου. Αυτή είναι η συμφωνία του Όμαρ ιμπν αλ-Χαττάμπ για τους κάτοικους της Ιερουσαλήμ: σας εγγυώμαι την ασφάλεια των ψυχών σας, των περιουσιών σας, των εκκλησιών σας. Δεν επιτρέπεται να μένει κανείς στις εκκλησίες ούτε να καταστρέφονται»⁽²⁾

4) Αυτό που αναφέρει ο Όμαρ ιμπν Αμπτουλαζίζ, την ευλογία του

(1) Tārikh al-Ṭabari, εκδ. Dār al-Mcaref, τομ. 3ο, σ. 609.

(2) Tarikh al-Tabari, τόμ. 2, σ. 449.

Αλλάχ να έχει, όταν έγραψε στους εργάτες του, «μην καταστρέψετε εκκλησίες ούτε ναούς»⁽¹⁾.

Αυτό επιβεβαιώνει το γεγονός ότι δεν επιτρέπεται να υπάρχει καμία εχθρική πράξη απέναντι στους χώρους λατρείας των αλλόθρησκων, διότι αυτό έρχεται σ' αντίθεση με τις συμφωνίες του Προφήτη και των Συντρόφων του

Τέταρτον, να μην προκαλούμε το κακλο⁽²⁾,

Η επίθεση κατά των χώρων λατρείας των αλλόθρησκων, δημιουργεί μίσος μέσα τους, και θα τους προωθήσει να εκδικηθούν με διάφορους τρόπους. Αυτό οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην καταστροφή⁽³⁾. Τονίζει το Κοράνι, **«Μην βλασφημείτε αυτούς που πιστεύουν σ' άλλον Θεό και όχι**

(1) Tarikh al-Yaqubi, τόμ. 3, σ.147.

(2) Musannaf ibn abi Shayba, τόμ. 6, σ. 467.

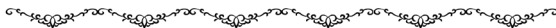
(3) Mouhammad Tahir cAshur, Maqased al-Shar'ca al-Islamyiah, Dar al-Nafa's lil-nash wa al-tauzce, Jurdan, 2001.

στον Αλλάχ, διότι στην άγνοια τους μπορεί να βλασφημούν τον Αλλάχ»⁽¹⁾.

Από όλα αυτά καταλαβαίνει κανείς ότι δεν υπάρχει στο Ισλάμ κανένα επιχείρημα που να επιτρέπει την καταστροφή των χώρων λατρείας των αλλόθρησκων. Το Κοράνι αλλά και τα λεγόμενα του Προφήτη επιβεβαιώνουν το θέμα αυτό. Επίσης πρέπει να τονισθεί το γεγονός ότι το Ισλάμ προστατεύει τις ψυχές, τις περιουσίες και τους χ'ωρους λατρείας των άλλων.

(1) Ιερό Κοράνι, (αλ-Αν'αμ 108).

Η προστασία των εκκλησιών στο Ισλάμ⁽¹⁾

Δόξα τω Αλλάχ, και η ειρήνη να έχει ο Προφήτης του Μουχάμμαντ.

Αρχικά τονίζουμε ότι το Ισλάμ είναι μια θρησκεία που επιδιώκει τη συμβίωση με τους άλλους. Επίσης είναι μια θρησκεία που δεν γνωρίζει μίσος ούτε βιαία και όλα αυτά είναι από τις βασικές του αρχές. Σημειωτέον είναι αυτό που αναφέρει το Ιερό Κοράνι στο θέμα αυτό, «δεν πρέπει να επιβάλλεται η πίστη σε μια θρησκεία, διότι ο καθένας γνωρίζει το σωστό και το λάθος»⁽²⁾, επίσης, «να μεταφέρεις το μήνυμα του θεού σου, και μετά ο καθένας είναι ελεύθερος να πιστεύει ή όχι»⁽³⁾, επίσης, «έχετε την θρησκεία σας

(1) Η μελέτη αυτή γράφτηκε από τον καθηγητή δρ Majdy cAshur, σύμβουλος του Μουφτί της Αιγύπτου.

(2) Ιερό Κοράνι, (αλ-Μπάκαρα 256).

(3) Ιερό Κοράνι, (αλ-Κάχφ 29)

(την θρησκευτική σας πίστη) και εγώ τη δική μου»⁽¹⁾.

Ο Αλλάχ διατάζει τους πιστούς να δείξουν την καλή τους συμπεριφορά προς τους αλλόθρησκους και να τους δείχνουν έλεος, το Κοράνι τονίζει, «δεν σας εμποδίζει ο Αλλάχ να έχετε σχέση με αυτούς που δεν σας μάχονται με σκοπό να σας κάνουν να αλλαξοπιστείτε και που δεν σας εκδιώχνουν από τις οικίες σας, να τους δείχνετε την καλή σας πλευρά και να πράττει το Καλό μαζί τους, επίσης να είστε δίκαιοι μαζί τους. Ο Αλλάχ αγαπάει τους δίκαιους»⁽²⁾.

Οι Μουσουλμάνοι ακολουθούσαν αυτόν τον τρόπο πιστά και αυτό έχει ως αποτέλεσμα να κρατήσει λευκή την ιστορία τους, δεν έχει δηλαδή κανένα ίχνος βία με τους αλλόθρησκους σ' όσον αφορά τουλάχιστον την άσκηση των θρησκευτικών τους καθηκόντων. «Αυτή είναι η συμφωνία

(1) Ιερό Κοράνι, (αλ-Μουμτάχινα 8).

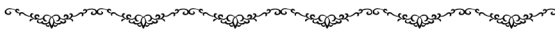
(2) Tarikh al-Tabari, Dar al-Kutub al-cIlmyiah τόμ. 2, σ. 449.

του δούλου του Αλλάχ Όμαρ, Πρίγκιπας των πιστών με τους κάτοικους: Σας εγγυώμαι την ασφάλεια και την προστασία για σας, τις περιουσίες σας, τις εκκλησίες σας, τους σταυρούς σας, το δόγμα σας. Επίσης να μην κατοικούνται οι εκκλησίες σας, να μην γκρεμίζονται, να μην περιουρίζονται οι χώροι τους. Το ίδιο ισχύει για τον σταυρό τους. Σας εγγυώμαι επίσης να μην σας επιβάλλει καμία θρησκεία και να μην σας αδικεί κανένας επίσης να μην συγκατοικεί κανένας Ιουδαίος μαζί σας στην Ιερουσαλήμ. Αυτή η συμφωνία έχει την μαρτυρία των Χάλεντ ιμπν αλ-Ωαλέντ, Άμρο ιμπν Αλ-άς, Μουαβίγια ιμπν αμπι Σουφιάν. Η συμφωνία υπογράφηκε το 15 μ.Η»⁽¹⁾.

Ο Όμαρ ιμπν αλ-Χαττάμπ πήκε στην Ιερουσαλήμ και ήρθε η ώρα της προσευχής τότε είπε στον πατριάρχη ότι πρέπει να πάει για προσευχή. Τότε ζήτησε ο πατριάρχης από τον Όμαρ να προσεύχεται στην εκκλησία, όμως ο Όμαρ αρνήθηκε για

(1) Tāriḫ al-Ṭabari, εκδ. Dār al-Mcaref, τομ. 3ο, σ. 609.

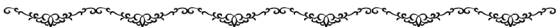
να μην το συνεθίζουν οι Μουσουλμάνοι ματά και αυτό μπορεί να αδικήσει τους Χριστιανούς⁽¹⁾. Το Ιερό Κοράνι και τα Χαντίθ του Προφήτη, αναφέρονται πολύ στο θέμα της ανεξιθρησκείας. Ο Χαλίφης Όμαρ όταν μπήκε στην Ιερουσαλήμ έδωσε διαταγή στους Μουσουλμάνους να μην κάνουν ό,τιδήποτε που μπορεί να ταραξεί τους Χριστιανούς εκεί⁽²⁾.

Το ίδιο έκανε ο Χάλεντ ιμπν αλ—Ωαλέντ, την ευλογία του Αλλάχ να έχει, με τους κάτοικους της Δαμασκού⁽³⁾. Επίσης ο Σαρχαμπίλα ιμπν Χάσαν, την ευλογία του Αλλάχ να έχει, έκανε το ίδιο με τους κάτοικους της Ταμπαρίας, όταν τους έδωσε την ασφάλεια για τις ψυχές

(1) Tarikh ibn Kaldun, τόμ. 2, εκδ. Dar al-Turath al-cArabi, σ. 225.

(2) Saleh al-Hasen, Al-Tasamuh wa al-cAdwanyyiah bain al-Islamwa al-Gharb, εκδ. Mu'assaset al-Waqf al-Islami, Reyiyadh, 1429 μ.Η., σ. 120 – 121.

(3) Al-balazri, Futuh al-Buldun, εκδ. Al-Bayan al-cArabi, σ. 120.

τους και τις περιουσίες τους⁽¹⁾. Οι κάτοικοι της Μπαλαπάκ ζήτησαν εγγύηση για την ασφάλειά τους και τις εκκλησίες τους από τον Ομπάιντα ιμπν αλ-Τζαρράχ, και τους την έδωσε γραπτή⁽²⁾. Το ίδιο έκανε με τους κάτοικους της Χούμς και της Αλέπου⁽³⁾. Επίσης ο Εγιάντ ιμπν Γάναμ, την ευλογία του Αλλάχ να έχει, εγγυάθηκε την ασφάλεια των κατοίκων της αλ-Ράκκα και των εκκλησιών τους⁽⁴⁾. Ο Χαμπέμπ ιμπν Σάλαμα έπραξε το ίδιο με τους κάτοικους της Νταβέλ στην Αρμενία, είτε Χριστιανοί είτε Ιουδαίοι⁽⁵⁾.

Άξιον αναφορά είναι αυτό που αναφέρει ο Αμπντουλλάχ Αλ-νάχιε για την επιστολή του Όμαρ ιμπν Αμπτουλαζίζ, την ευλογία του Αλλάχ να έχει, όπου τονίζει «να μην γκρεμίζετε εκκλησία, ούτε ναού που να ήταν

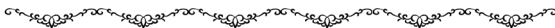
(1) Αυτόθι, σ. 115.

(2) Αυτόθι, σ. 129.

(3) Αυτόθι, σσ. 130 – 146.

(4) Αυτόθι, σ. 172.

(5) Αυτόθι, σ. 199.

παρόν τη πριν τη συμφωνία»⁽¹⁾. Ρωτήθηκε επίσης ο Ατάα αν οι εκκλησίες πρέπει να γκρεμίζονται; Και ανταποκρίθηκε: όχι, εκτός και αν βρίσκονται στο αλ-Χάραμ (τα ιερά τοπία της αλ-Χετζάζ και Νάτζντ).

Ακόμα και όταν γινόταν κάποια συμεριφορά εκτός αυτού, έπρεπε να αποκατασταθεί αμέσως. Αυτό φαίνεται στην αφήγηση του Αλί ιμπν αμπι Χάμαλα ο οποίος είπε: είχαμε διαφωνήσει με τους ξένους στην Δαμασκό για την ιδιοκτησία μιας εκκλησίας και πήγαμε στον Όμαρ ιμπν Αμπντουλαζίζ, την ευλογία του Αλλάχ να έχει. Αυτή η εκκλησία την αφιέρωσε ο τάδε στους μπανι Νάσρ στην Δαμασκό. Ο Όμαρ ιμπν Αμπντουλαζίζ μας έβγαλε από την εκκλησίες και την έδωσε πίσω στους Χριστιανούς⁽²⁾.

Μια θρησκεία που αφήνει στον άνθρωπο την ελευθερία να πιστεύει ή όχι, πρέπει οι

(1) Abu cUbaid al-Qasem ibn Salam, Al-Amwal, εκδ. Dar al-Fikr, σ. 123.

(2) Musannaf ibn abi Shayba, αρ. 32984.

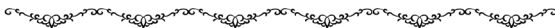
οπαδοί της να σέβονται αυτήν την ελευθερία και την διαφορετικότητα και να γνωρίζουν ότι η ασφάλεια των χώρων λατρείας των αλλόθρησκων δεν είναι λιγότερο σημαντική. Το Ιερό Κοράνι τονίζει το θέμα αυτό σε αρκετά σημεία⁽¹⁾.

Ο Μουκάτελ ιμπν Σωλαϊμάν, αναφερόμενος στους οπαδούς της Βίβλου, τονίζει ότι «οι πιστοί αυτών των θρησκειών δοξάζουν τον Αλλάχ πολύ στους χώρους λατρείας τους»⁽²⁾.

Ο Προφήτης έγραψε στον αρχιεπίσκοπο των μάνι αλ-Χάρις ιμπν Κάμπ και στους αρχιεπισκόπους του Νατζράν και στους μοναχούς τονίζονται ότι, «τους ανήκει αυτό που κατέχουν είτε μικρό είτε μεγάλο, είτε λίγο είτε πολύ, επίσης τις εκκλησίες τους, τις προσευχές τους, τον μοναχισμό τους, τους δίνουμε τον λόγο και την

(1) Abu cUbaid al-Qasem ibn Salam, Al-Amwal, ο.π., σ. 201.

(2) Tafsir Muqatel ibn Sulaiman, εκδ. Dar al-Kutub al-cIlmyyah, τόμ. 2, σ. 285.

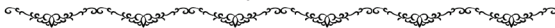

μαρτυρία τους Αλλάχ και του Προφήτη του, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, να μην απομακρύνεται κανένας αρχιεπίσκοπος από την αρχιεπισκοπή του ούτε έναν μοναχό από τον μοναχισμό του ούτε έναν ιερέα από την εκκλησία του. Επίσης να μην αδικούνται στα δικαιώματά τους ούτε στην κυριαρχία τους, ούτε να αλλοιώνται κάτι που είχαν πριν την συμφωνία, εφ' όσον τηρούν τα απαραίτητα και τα συμφωνηθέντα, χωρίς καμία αδικία»⁽¹⁾.

Από αυτό φαίνεται ότι η ισοπέδωση των εκκλησιών και η καταστροφή τους και ο εξόντωση των οπαδών τους είναι από τα απαγορευμένα. Ο εκφοβισμός επίσης εντάσσεται μέσα στην απαγόρευση αυτή. Όλες αυτές οι αναφερόμενες πράξεις έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις συμφωνίες του Προφήτη και των Συντρόφων του⁽²⁾.

(1) Kitab al-Amwal, σ. 244. Επίσης Ibn Shayba, Tarikh al-Madina al-Munawara, τόμ. 2, εκδ. Dar al-Fekr, σ. 586., επίσης, Ibn Sa'd, Al-Tabaqat, τόμ. 1, σ. 226. Επίσης, Alhafiz Albaihaqi, Dala'el al-Nubwah, 5, εκδ. Dar al-Kutub al-Ilmyyiah, σ. 389.

(2) Abu Dawod, Al-Sunan, αρ. 3052, επίσης, Albaihaqi, Al-Sunan al-Kubra, αρ. 18731.

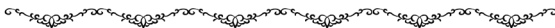

Η τήρηση του πατριωτισμού καθηκόντος. Διότι οτιδήποτε επίθεση κατά των εκκλησιών ή των Χριστιανών της Αιγύπτου, και άλλων, αυτό σημαίνει παραβίαση της υπόσχεση του Προφήτη και την εγγύηση του Αλλάχ. Τέτοια πράξη προκαλεί για τον άνθρωπο την εχρότητα του Προφήτη⁽¹⁾.

Αυτοί οι άνθρωποι είναι πολίτες και έχουν ίσα δικαιώματα με τους υπόλοιπους συμπολίτες τους. Οι Χριστιανοί συμφιλιώθηκαν με τους Μουσουλμάνους και συμφώνησαν να μοιραστούν την πατρίδα και να ζήσουν μαζί ειρηνικά. Γι' αυτό οτιδήποτε πράξη εναντιώνει σ' αυτό έρχεται σε αντίθεση με την ομοφωνία των Μουσουλμάνων. Επίσης παραβιάζει τις διαταγές του Αλλάχ, ο οποίος τονίζει στο Ιερό Κοράνι, «ω, πιστοί να τηρείτε τις συμφωνίες σας». Επίσης ο Προφήτης δίνει μεγάλη έμφαση στην τήρηση των υποσχέσεων και των συμφωνιών. Ο Αμπντουλλάχ ιμπν Όμαρ αναφέρει το παρακάτω χαντέθ

(1) Ιερό Κοράνι, (αλ-Μα'εντα 1).

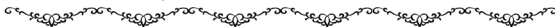

του Προφήτη, «τέσσερα χαρακτηριστικά όποιος τα κατέχει θα είναι διπρόσωπος. Και όποιος κατέχει ένα από αυτά θα έχει ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα του διπροσώπου. Το πρώτο προδίδει όταν του εμπιστεύονται κάτι, δεύτερον ψεύδεται όταν μιλάει, τρίτον, όταν υπόσχεται προδίδει, τέταρτον, όταν διαφωνεί βγάζει το χερότερο του εαυτού»⁽¹⁾. Λέει επίσης ο Προφήτης αν ένας άνθρωπος εμπιστεύεται τον άλλον για τη ψυχή του και μετά τον σκοτώνει τότε εγώ δεν έχω καμία σχέση με τον φονιά ακόμα και αν ο δολοφονημένος άπιστος (αλλόθρησκος)⁽²⁾. Λέει επίσης ο Προφήτης ότι, «όταν ένας Μουσουλμάνος δίνει τον λόγο του, τότε όλοι οι Μουσουλμάνοι πρέπει να τον σέβονται, ακόμα και αν αυτός που δίνει τον λόγο ένας άνθρωπος περιθωριακός στην κοινωνία. Και όποιο παραβιάζει αυτό θα έχει την κατάρα του Αλλάχ, των Αγγέλων και όλων των ανθρώπων, και δεν γίνεται δική καμία

(1) Albaihaqi, Al-Sunan al-Kubra, αρ. 18422.

(2) Al-bukhari, αρ. 1870.

μαρτυρία του»⁽¹⁾. Ο πιστός δεν μπορεί να φονεύσει κανέναν, διότι η πίστη του του απαγορεύει κάτι τέτοιο.

Ο Προφήτης υπενθυμίζει τους Συντρόφους να έχουν υπόψιν τους τους Κόπτες της Αιγύπτου, «για όνομα του Αλλάχ, να προσέχετε τους Κόπτες διότι θα τους κυριαρχείτε. Ενώ αυτοί θα σας βοηθήσουν»⁽²⁾.

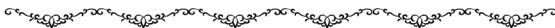
Επίσης ο Όμαρ ιμπν αλ-Χαττάμπ έγραψε στον Άμρο ιμπν Αλ-άς για να του υπενθυμίσει αυτό που πρέπει να κάνει με τους Κόπτες της Αιγύπτου. Του αναφέρει πως αυτοί είναι συγγενείς εξ αγχιστείας, επίσης του υπενθυμίζει του γεγονός ότι όποιος αδικεί κάποιον που είναι σ' συμφωνία και μουάχαντ τότε ο ίδιος ο Προφήτης θα είναι αντίπαλός του⁽³⁾.

Η κάθε εχθρική πράξη ενάντια στους χριστιανούς της Αιγύπτου, δεν είναι ούτε προς συμφέρον της χώρας, ούτε προς

(1) Abu Dawod, Al-Sunan, . 21769.

(2)

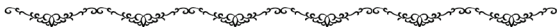
(3)

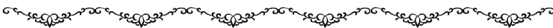
συμφέρον της θρησκείας. Όποιος διαβάξει την ιστορία της Αιγύπτου, θα δει το πώς οι Κόπτες καλοσώρισαν την ισλαμική πόρθηση, διότι ήταν η δική τους σωτήρα από την αδικία που επικρατούσε. Γι' αυτό το Ισλάμ τους εξασφάλιζε και εξασφαλίζει την να ζούν με ασφάλεια και να έχουν πλήρη δικαιώματα με τους Μουσουλμάνους συμπατριώτες τους. Το Ισλάμ θεωρεί ότι η αφέριση οτιδήποτε ψυχής χωρίς λόγο, ισοδυναμεί την αφέριση όλων των ψυχών. Το Ισλάμ δεν μιλάει για μια συγκεκριμένη ψυχή, μιλάει όμως γι' όλες τις ανθρώπινες ψυχές.

Οιαδήποτε κακή πράξη γίνεται καταστρέφει την εικόνα του Ισλάμ παντού, και επιβεβαιώνει ότι το Ισλάμ είναι θρησκεία διψασμένη για το αίμα, ενώ στην πραγματικότητα αυτό δεν αληθεύει διότι δεν γίνεται να χαρακτηρίζεται έτσι μια θρησκεία επειδή μερικοί άνθρωποι συμπεριφέρονται μ' ένα τρόπο που η ίδια η θρησκεία τον καταδικάζει. Συνοψίζοντας μπορούμε να

πούμε ότι το Ισλάμ εξασφαλίζει πλήρως
τα δικαιώματα όλων των ανθρώπων επίσης
όλων των αλλόθρησκων που ζούν σ'
ισλαμικής χώρες.

Περιεχόμενο

Πρόλογος του Μουχάμμαντ Μουχτάρ

Πρόλογος του Σάουκι Αλλάμ

Η προστασία των εκκλησιών ως
αντανάκλαση της ανεκτικότητας του Ισλάμ,
Μουχάμμαντ Σάλιμ.

Η προστασία των εκκλησιών στο Ισλάμ,
Αμπτουλλάχ Αλνατζίρ.

Η προστασία των εκκλησιών στο Ισλάμ,
Μουχάμμαντ Αλτζιμπάλι

Η προστασία των εκκλησιών στο Ισλάμ,
Μουχάμμαντ Γάνιμ

Η προστασία των εκκλησιών στο Ισλάμ,
Αμπντουλλάχ Μανσούρ

Η προστασία των εκκλησιών στο Ισλάμ,
Μάτζντι Ασού

Υπουργείο Βακουφίων της Αιγύπτου

